मायाभिरिन्द्र मायिनं हं घुष्तम्वातिरः । विडुष्टे तस्य मेघिरास्तेषां ग्रवांस्युत्तिर् ॥ ७ ॥ इन्द्रमीशानमोत्तसाभि स्तामा ग्रनूषत । सक्स्रं यस्य रातय उत वा सांत भूयसीः ॥ ८ ॥

HYMNE XII.

म्रियां हतं वृणीमके केातारं विश्ववेदसं । म्रस्य यज्ञस्य सुक्रतुं ॥ १ ॥ म्रियामियां क्वीमिनः सदा क्वत विश्वति । क्व्यवाकं पुरुप्रियं ॥ २ ॥ म्रियो देवाँ इन्हावक् ज्ञज्ञाना वृक्तविर्वि । म्रिस केाता न र्डडाः ॥ ३ ॥

> मार्याभिरिन्द्र मार्यिनं । तुर्ग्रं प्रृंष्तमंवातिरः । विर्डेष्टे तैस्य मेंधिराः । तेषां प्रृंवांति उंत्तिर् ॥ ७ ॥ इंन्द्रमोंशानमातता । म्रभिं स्तौमा म्रनूषत । सर्द्ध्यं यस्य रातेयः । उतं वा सैति भूँयसीः ॥ ८ ॥

HYMNE XII.

श्रितिं द्वाँ वृणोमके । कैंतारं विद्यंवेदसं । श्रस्यं यर्जस्य सुर्क्रतुं ॥ १ ॥ श्रितिंमित्रिं कैंवीमिभः । सैंहा क्वल विर्णितिं । क्व्यवांकं पुरुप्रियें ॥ २ ॥ श्रीते देवीं इकीवक । जज्ञानीं वृत्तेविर्क्षे । श्रीमि कैंता न ईंडिग्रः ॥ ३॥

> मायाभिस् इन्द्रं मायिनम् । तम् मुजम् सव - स्रतिरस् । विद्वस् ते तस्य मेथिरास् । तेषाम् प्रवासि उद्-तिर् ॥ ७ ॥ इन्द्रम् ईश्रानम् स्रोजसा । सभि स्तोमास् सनूषत । सहस्रम् यस्य रात्यस् । उत वा सत्ति भूयसीस् ॥ ८ ॥

HYMNE XII.

म्रियम् द्वापिमहे । होतारम् विद्यवेदसम् । म्रस्य यन्नस्य पुन्नतुम् ॥ ९ ॥ म्रियम् म्रियम् ह्वीमिभस् । सदा हवतः विश्ववितम् । ह्व्यवाहम् पुरुषियम् ॥ २ ॥ म्रियो देवान् इह म्रा-वह । जन्नानस् वृह्मबर्ह्मि । म्रिस होता नस् ईग्रस् ॥ ३ ॥